

pátek 3. listopadu 2017 / 6. číslo, 15. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

Havlovy kratšasy “zavlály” nad kulturákem

I na gymnáziu se dá udělat dobré divadlo

Rozhovor s představitelům Michala a souborem vyslaným mluvčím Tomášem Pšornem

Představíte nám váš soubor?

My jsme divadelní soubor GT Hlinsko z Pardubického kraje a jsme gymnaziální divadelní soubor, který založila paní profesorka Lada Leszkowová. Omlouvám se, jestli sepletu, ale bylo to zhruba v roce 2007. Původně to vzniklo jako anglické divadlo, ale nemohli jsme si dovolit v Hlinsku, na malém městě, hrát anglicky.

Proč jste si to nemohli dovolit?

(smích) Protože na nás lidi moc nechodili. Tak jsme začali hrát divadlo česky. Studenti ale začali v souboru zůstat, i když odešli na vysokou školu, a tím se začala tvořit skupina stálejších lidí. Zároveň ale začali přicházet i noví členové. Kdo s námi chce zůstat, tak s námi zůstane, kdo má vedle toho i jiné zájmy, tak si třeba zahráje jen dvě hry a potom odpadne.

Říkal jste, že jste gymnaziální soubor, ale vy už jste evidentně odrostlí. Předpokládám správně, že jste nyní vysokoškoláci?

Ano, my všichni, co jsme tu dnes hráli, jsme vysokoškoláci. Do Hlinska se ale hrozně rádi vracíme. Jednak nás baví divadlo a jednak se snažíme v Hlinsku oživit kulturu. Protože tam mají lidé tendenci chodit na divadlo - na takové ty milostné trojúhelníky (klášterečtí divadelníci říkají zájezdové sračky, pozn. red.) a od divadla nevyžadovat více. A my se jim snažíme, i když třeba ne moc dobře, nebo v omezené míře, ukázat, že divadlo lze dělat i jinak. Akčněji, dynamičtěji, a že může být komedie a nemusí být prdel. Že se lidé zkrátka mohou bavit a nemusí to být laciné.

Kdy a jak často se scházíte?

Při zkoušení nemáme pevnou strukturu,

Dvoj představení hlinského divadelního souboru GT se stalo malým překvapením letošního ročníku divadelních žnů. Není běžné, aby si mladí vybrali hru Václava Havla, není běžné, aby si vybrali hned dvě hry a už vůbec není běžné, aby je zvládli na výbornou. Když se k tomu navíc přidá spokojenost diváků, je na místě pochválit organizátory za výběr.

Vernisáž, ač zbařená normalizačních reálií, není o nic menší obžalobou lidské malosti, než v době svého vzniku. Ela, Hela a stop je zase hravou, chytrou hříčkou, která dokazuje, že Havel byl opravdu především dramatik a až potom politik.

Nakonec je třeba zmínit, že největší zásluhu na úspěchu včerejšího večera mají především všichni mladí herci - jsou nejen talentovaní, ale zjevně chtějí divadlem i něco říct; nejen sbírají rychlé úspěchy v jedno duchých a laciných divadelních kusech. V tomto ohledu to není s dnešním ochotnickým divadlem tak špatné.

Ať si kdo chce, říká co chce Vernisáž

Nikola a Michaela

Představení bylo naprosto perfektní, krásné výkony téměř na profesionální úrovni. Byla vystihnuta i atmosféra, úplně skvěle to pojali. Jsou šikovni.

David Kodytek

Obě představení se mi líbila, líbily se mi herecké výkony. Muselo to být docela náročné, protože šlo o ten text, který se několikrát opakoval a o tu jejich sebranost. To, že to často zrychlili, to si myslím, že se jim povedlo. Já bych řekl, že to byla sonda do lidské omezenosti, kterou se někdo snažil skrýt buď za morální zásady, nebo rádo by vzdělanost, ale ve své podstatě to byl omezení.

Žnovinám neznámý divák, kluci zapomněli nahrát jeho jméno

Představení bylo moc pěkné a celkově mě dost šokovalo při představě, že bych měl taky takové přátele. Návštěva u takových lidí je pro mě nepředstavitelná a šílená. Obdivuji všechny, že to zvládli takto zahrát, zvláště představitel Bedřicha, který se udržel a po celou dobu byl vážný.

Zdeňka Nyklíčková

Index kopajícího mimina: stupeň 17. Líbily se mi aktualizace i zkrácení, to vše při zachování principu i podstaty textu. Takový zásah do samotného textu mi dává smysl (i když Havel byl známý tím, že chtěl, aby se jeho hry hrály přesně tak, jak byly napsané). Také bylo patrné, že text i téma mají i po 40 letech, co říct. Představení mělo správný draj, jasně nastavený směr, sympaticky nesnesitelné manžele, tolerantního Bedřicha a mě moc bavilo.

I na gymnáziu se dá udělat dobré divadlo

když to jde, tak se scházíme o víkend, ale spíše podle potřeby. Když zkoušíme, tak se scházíme nejčastěji v neděli. Mladší část souboru se ale schází pravidelně a nacvičuje své věci.

Vy máte paní režisérku, což je tedy vaše bývalá paní učitelka. Nikdo jiný vás nereztruje?

Dříve s námi jeden člověk pracoval. Než jsme se do toho dostali, tak nám radil, instruoval nás a učil nás divadelnímu řemeslu, ale před sedmi lety se odstěhoval a my už si všechno musíme dělat sami.

Vy jste přijeli s pásmem jednoaktovek Václava Havla. Jak jste se k Havlovi dostali?

My jsme pásmo začali dělat minulý rok, kdy měl Václav Havel 80. výročí narození. Jeho texty se nám líbily a věřili jsme tomu, že s nimi dokážeme něco udělat. Zároveň jsme chtěli v Hlinsku Havla ukázat, protože lidé teď mají tendence si o Havlovi myslet různé špatné věci a vůbec ho nedokážou brát jako dramatika. Nedokážou oddělit politika od dramatika.

My jsme chtěli ukázat, že Havel je jako dramatik hodně zábavný. Že jeho texty mají hloubku, jsou kvalitní a je to velká legrace. Ačkoli když se jeho texty čtou, tak nejsou tak vtipné, jako když se pak zahrají. To všechno jsme se snažili ukázat hlinským divákům. Nakonec se nám to podařilo ukázat všude různě, za což jsme velice rádi.

Havlovy texty ale nejsou úplně po každého. Nejsou. Jde ale o to, že on byl skvělý pozorovatel, dokázal sledovat lidi a převést jejich charakter do svých her. Tak, jak jste to mohli vidět např. ve Vernisáži. Tu hlubivost, tendenci ukazovat, předvádět se a žít tím ukazováním. Když v jeho hrách člověk dokáže vidět lidské vlastnosti, nečnosti a

zlozvyky a kolikrát se v tom pozná, nebo v tom pozná své známé a kamarády, tím ho to vlastně pobaví. Neřekl bych tedy, že je to jen pro úzké publikum, řekl bych, že je to pro širší publikum, ale je pravda, že člověk musí zároveň dokázat určité věci reflektovat.

Co vás zaujalo na Vernisáži a na Ela, Hela a stop?

Vernisáž jsme si vybrali, protože je to jedna z nejlepších her. Byla pro nás velká výzva ji přepracovat, protože v původním textu je velká spousta normalizačního balastu. My jsme cítili, že se tam nechá dát dnešek a že to stále bude úplně stejná hra. I při té úpravě jsme postupovali tak, že jsme jejich rozhovor otevřeli sice na jiné téma, ale ten text, kterým končí ta určitá sekce, je čistý Havel. Tím, jak je dnešní doba podobná té minulé, tak to na sebe nasedá a vůbec to nepůsobí divně.

To znamená, že veškeré úpravy i aktualizace jste si dělali sami?

Ano. Na druhou stranu aktovka Ela, Hela a stop není upravena vůbec. Ta se nám líbila, protože ukazuje lidi v určitém světle a je hrozně zábavné, jak si ženy myslí, že nesou kůži na trh, ale vlastně bojují samy se sebou.

Vernisáž je známý text, ale Ela, Hela a stop je pro mě objev.

Ona je to částečně ztracená hra, která se objevila zhruba před sedmi, deseti lety. Do té doby o ní nikdo moc nevěděl, ale jak se objevila, tak ji začala hrát velká spousta lidí. My jsme si textu všimli na nějakém festivalu, líbil se nám a když už jsme dělali toho Havla, tak jsme to také zinscenovali.

Jakých přehlídek jste se s Křaťasy zúčastnili? Každý rok jezdíme na Jihlavský divadelní

At' si kdo chce, říká co chce Ela, Hela a stop

Ida Elizabeth Novotná

Ženské byly jako postavy úzasně nesnesitelné a obdivuji, jak rychle dokázaly artikulovat, říci spoustu slov a chrlit, chrlit, chrlit. Byly opravdu autentické.

Ondra Beníšek

Představení se mi líbilo, bylo velmi zajímavé a dobře odehrané. Myslím, že obě dívky svým chováním škodily nejen samy sobě, ale také svému okolí.

Nikola a Michaela

Holky byly báječné. Měly to nádherně sehrané, připravené, velký potlesk.

Květuše Hlaváčová

Moc se mi obě děvčata líbila. Jejich elán a energie a mělo to i něco do sebe. Nebylo to jen nějaké povídání.

Zdeňka Nyklíčková

Index kopajících mimina: stupeň 23, vyvalené oči, otevřená pusa. I když text byl pravděpodobně psán pro dámy staršího věku, tak principy, zásady, společenské postavení, lidská hrdość, Příbyský, dreizehn, Žahour, nikdy nezamáváme... Vynikající chudinky.

festival, z toho jsme postoupili na Šrámkův Písek a pak na Jiráskův Hronov. My se snažíme postoupit každý rok, myslíme si, že naše divadlo je trochu jiné divadlo, která dělají ostatní gymnázia a že je dobře, když je vidět, že i na gymnáziu se dá udělat dobré divadlo. Ne jen obyčejná besídka, ale i dobře zpracovaná divadelní hra.

Co teď zkoušíte?

My máme nyní menší tvůrčí krizi. Vybíráme hru a téma. Chvilí jsme se chystali na Nosorožce od Ionesca, ale nakonec se nám v něm nepodařilo najít to, co jsme hledali.

Hodně se nám líbí Pavel Kohout, i z něj bychom mohli něco vybrat. Také máme ambice napsat něco vlastního.

Vy jste studenti, co studujete?

Já studuji informatiku, Tereza žurnalistiku a politologii, Michal marketingovou komunikaci, Viky speciální pedagogiku a Kája politologii. Někdo je v Brně a někdo v Praze.

Jak jste spokojeni s dnešním představením?

Jsem spokojený. Občas jsme měli pocit, že nestačíme na ten prostor, že je to tady na nás moc velké a občas nám to nejede, ale divákům se to líbilo, tak jsme rádi.

Dost nás bavilo tady hrát a také jsme rádi, že se můžeme podívat do pro nás neznámého města a potkat lidi, které neznáme. To je hrozně zajímavé.

Žňoviny pro vás připravují:

Zdenička a Míra Nyklíčkoví, Štěpán Malast, Honza Valta, Vojta Kutílek, Ondra Beníšek, Štefan Drozd ml.